రాజా కులకర్ణి మరియు ఇతరులు

1953
నవంబర్, 24

v.

ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే

[పతంజలి శాస్త్రి (సి.జె), మెహర్ చంద్ మహాజన్, ఎస్.ఆర్.దాస్, వివియన్ బోస్ మరియు ఘులామ్ హాసన్ న్యాయమూర్తులు]

చట్టం:

భారత రాజ్యాంగం , కళలు. 19(1)(ఎ) మరియు (సి)-బాంబే పారిశ్రామిక సంబంధాల చట్టం, 1946, ss. 3(32), 12, 13-పారిశ్రామిక వివాదాలు (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం , 1950, ss. 24, 27 – సమ్మె పెండింగ్ అప్పీల్ – చట్టవిరుద్ధం – యూనియన్ వర్గీకరణ "ప్రతినిధి" మరియు "అర్హత" సభ్యుల శాతము – ప్రాథమిక హక్కును అయిన వాక్ స్వాతంత్రము మరియు మరియు సంఘాలను ఏర్పాటు చేయు హక్కులకు భంగం కలిగించుట:

ముఖ్య గమనిక:

అప్పీల్ పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో సమ్మె అనేది పారిశ్రామిక వివాదాలు (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం, 1950, లోని సెక్షన్లు 24 మరియు 25 క్రింద అప్పీల్ చెల్లుబాటు లేక సమర్ధమైనది కాక పోయిననూ అది చట్టవిరుద్ధ సమ్మెగా నుండును. బాంబే ఇండస్ట్రియల్ రిలేషన్స్ యాక్ట్, 1946, ప్రకారము ఒకవేళ 15 శాతం సభ్యతం తగ్గకుండా వుంటే యూనియన్ "ప్రతినిధి సంఘం"గా నమోదు చేయబడవచ్చు. మొత్తం ఏ స్థానిక పరిశ్రమలోనైనా ఉద్యోగుల సంఖ్య ప్రాంతం మరియు ఒక యూనియన్‌కు 15 కంటే తక్కువ సభ్యత్వం ఉంటే శాతం మరియు 5 శాతం కంటే తక్కువ కాదు. అది మాత్రమే నమోదు చేయబడుతుంది "అర్హత కలిగిన యూనియన్" గా నమోదు చేయబడుతుంది:

పై నిబంధనలు కార్మికుల ప్రాధమిక హక్కు అయిన వాక్ స్వాతంత్ర్యం మరియు భావ వ్యక్తీకరణ మరియు సంఘాలు లేదా యూనియన్‌లను ఏర్పాటు చేయడం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ కింద 19(1) (ఎ) మరియు (సి). యూనియన్ల వర్గీకరణ ప్రకారం "ప్రతినిధి మరియు "అర్హత" సభ్యత్వం శాతం పై యూనియన్లకు హక్కు ఇవ్వడం 15 శాతం కంటే తక్కువ. సభ్యత్వం కార్మికులకు ప్రాతినిధ్యం వహించడం

సహేతుకమైన వర్గీకరణ , మరియు చట్టం ముందు సమానత్వ నిబంధనను ఉల్లంఘించలేదని తీర్మానించిరి.

తీర్పు:

క్రిమినల్ అప్పీల్. అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీళ్ళ నంబర్లు 675 , 676 మరియు 677/1950 లో బొంబాయిలోని హైకోర్టు (బావ్‌డేకర్ మరియు దీక్షిత్ న్యాయమూర్తులు) 8 జనవరి, 1951 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకముగా భారత రాజ్యాంగంలోని 132(1) ఆర్టికల్ కింద అప్పీలు నంబర్లు 87, 88 మరియు 89/1951 దాఖలు చేయబడెను.

అప్పీలుదారుల తరపున ఎన్. భారుచా మరియు దారా వానియా. MC సెతల్వాద్, భారతదేశం అటార్నీ జనరల్ మరియు GN జోషి మరియు పోరస్ A. మెహతా, తోకలిసి ప్రతివాది తరపున వాదించిరి . నవంబర్ 24, 1953వ సంవత్సరములో తీర్పును గులాం హసన్ జడ్జి వెలువరించిరి. ఈ ముగ్గురు అప్పీలుదారులచే ఏకీకృత అప్పీళ్లు బాంబేలోని హైకోర్టు బావ్‌డేకర్ మరియు దీక్షిత్ న్యాయమూర్తులు అప్పీళ్ళ నంబర్లు 675 , 676 , 677 /1950 లోని తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఉత్పన్న మైతాయి. పారిశ్రామిక వివాదాల (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టంలోని సెక్షన్ 27 (1950 నం. XLVIII) కింద ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేట్ , ఐదవ కోర్టు , గ్రేటర్ బాంబే నమోదు చేసిన అప్పీలుదారుల నేరారోపణలను హైకోర్టు ధృవీకరించింది, అయితే వారి శిక్షలను ఆరు నెలల కఠిన శిక్ష నుండి తగ్గించింది. మూడు నెలల సాధారణ కారాగార శిక్ష మరియు అప్పీలుదారుల్లో ప్రతి ఒక్కరిపై రూ 1000/- జరిమానా విధించబడుతుంది. అప్పీలుదారులు ఇండియన్ ట్రేడ్ యూనియన్స్ యాక్ట్ కింద నమోదైన బొంబాయిలోని టెక్స్ టైల్ కార్మికుల యూనియన్ అయిన మిల్ మజ్దూర్ సభ అధ్యక్ష , కార్యదర్శులు . బొంబాయిలో దాదాపు 2,10,000 మంది టెక్స్ టైల్ కార్మికులు పనిచేస్తుండగా దాదాపు 35 శాతం మంది మూడు వేర్వేరు కార్మిక సంఘాలు చెందినవారు. మొదటిది "రాష్ట్రీయ మిల్ మజ్దూర్ సంఘ్" అని పిలుస్తారు , ఇది "బాంబే ఇండస్ట్రియల్ రిలేషన్స్ యాక్ట్ , 1946 ప్రకారం ప్రతినిధి యూనియన్‌గా గుర్తించబడింది , ఇది 15 శాతం కంటే తక్కువ కాదు. అలాంటి వస్త్ర కార్మికులకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. రెండవది "మిల్ మజ్దూర్ సభ" , దీనిలో అప్పీలుదారులు ఆఫీస్ బేరర్లుగా ఉన్నారు , కానీ ఈ యూనియన్ 15 శాతం కంటే తక్కువ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. ఇక మూడవది గిర్ని కామ్ గార్ యూనియన్ ఇది చాలా తక్కువ శాతము ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. పైన పేర్కొన్న మూడు సంఘాల సభ్యులు , దాదాపు 65 శాతం మంది కార్మికులు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నవారు. అసంఘటిత మరియు ఏ యూనియన్‌కు చెందిన వారు కాదు. డిసెంబర్ 9, 1949న, ప్రతినిధి, యూనియన్ వారు బొంబాయి సంబంధాల చట్టంలోని పారిశ్రామిక సెక్షన్ 442 ప్రకారం మార్పు కొరకు నోటీసును ఆ సంవత్సరానికి బోనస్ క్లెయిమ్ చేస్తూ బొంబాయిలోని మిల్లు యజమానుల సంఘానికి ఇచ్చింది. డిసెంబర్ 23న, ఈ వివాదాన్ని బాంబే ప్రభుత్వం అట్టి చట్టంలోని

సెక్షన్ 23 ప్రకారం పారిశ్రామిక న్యాయస్థానానికి నివేదించింది. ఈ వివాదం పెండింగ్‌లో ఉండగా , పారిశ్రామిక వివాదాల (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం (1950 నం. XLVIII) ఇకపై అప్పీలేట్ 'ట్రిబ్యునల్ చట్టంగా పిలువబడుతుంది. , మే 20, 1950 నుంచి అమల్లోకి వచ్చింది. జూలై 7న, పారిశ్రామిక న్యాయస్థానం ఈ అవార్డును జారీ చేసెను మరియు జూలై 13న అ ది ప్రచురించబడింది. ఆగస్టు 9న, అవార్డుపై అసంతృప్తి చెందిన మిల్లు ఓనర్స్ అసోసియేషన్ , అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ లో అప్పీల్ దాఖలు చేసింది. అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ మరియు బోనస్ ఎలా చెల్లించాలో నిర్దేశిస్తూ ఆగస్టు 10న మధ్యంతర ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. అప్పీలుదారులు ఆగస్టు 14, 15 మరియు 16 తేదీల్లో టెక్స్ టైల్ పరిశ్రమల కార్మికులను సమ్మె చేయాలని ఉద్బోధించారు. లేబర్ కమీషనర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ చట్టంలోని సెక్షన్ 27 ప్రకారం అప్పీలుదారులపై నేరం మోపుతూ ఆగస్ట్ 28న ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేట్ ముందు ఫిర్యాదులు దాఖలు చేసాను. మిల్ మజ్దూర్ సభ అప్పీల్‌లో కక్షిదారుడుగా ఉండాలని దరఖాస్తు చేసుకుంది , కానీ దరఖాస్తు తిరస్కరించబడింది. ముందు చెప్పినట్లుగా , అప్పీలుదారులను ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేట్ దోషులుగా నిర్ధారించారు, అయితే హైకోర్టు అప్పీల్‌పై వారి శిక్షలు తగ్గించబడ్డాయి.

అప్పీలుదారుల తరపున రెండు ప్రధాన వివాదాలు లేవనెత్తబడ్డాయి , ముందుగా అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ చట్టంలోని సెక్షన్ 27 కింద నేరారోపణ చట్టవిరుద్ధం , ఎందుకంటే అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు అవార్డుకు వ్యతిరేకంగా సమర్థమైన మరియు చెల్లుబాటు అయ్యే అప్పీల్ లేదు మరియు రెండవది చట్టంలోని సెక్షన్ 27 రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్స్ 19 (1) (ఎ) మరియు (సి) మరియు 14 ప్రకారం అప్పీలుదారుల ప్రాథమిక హక్కులకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నందున ఇది చెల్లదు. ఇద్దరు న్యాయమూర్తులు విడివిడిగా కానీ ఏ కీకృత తీర్పులను వెలువరించి, రెండు వివాదాలను వ్యతిరేకించిరి. ఆ వివాదాలు మా ముందు పునరుద్ఘాటించబడ్డాయి. మొదటి వివాదాన్ని పరిష్కరించేందుకు , అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ చట్టంలోని కొన్ని నిబంధనలను సూచించడం అవసరం. ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 7, పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఏదైనా అవార్డు లేదా నిర్ణయం కు వ్యతిరేకముగా అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ లో అప్పీలు దాఖలు చేసే వీలు కలిగించినది.

(ఎ) అప్పీల్‌లో ఏదైనా చట్టంలోని ముఖ్యమైన ప్రశ్న ఉంటే; లేదా

(బి) అవార్డు లేదా నిర్ణయం కింది విషయాలలో దేనికైనా సంబంధించి ఉంటుంది, అవి:(i) వేతనాలు,

(i) వేతనాలు

(ii) బోనస్ లేదా ప్రయాణ భత్యం, ★ ★ ★ ★ సెక్షన్ 24(బి) అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్‌లో అప్పీల్ పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో , ఏదైనా పారిశ్రామిక సంస్థలో ఉద్యోగం చేస్తున్న కార్మికుడిని సమ్మె చేయకుండా

నిషేధించును. మరియు సెక్షన్ 25, సెక్షన్ 24 లోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా సమ్మె మరియు లాకౌట్ ప్రకటించబడితే, ప్రారంభించబడితే లేదా కొనసాగించబడితే అది చట్టవిరుద్ధంగా పరిగణిం చును. ఆ తర్వాత సెక్షన్ 27 లో జరిమానా గూర్చి తెలుపును : "ఈ చట్టం ప్రకారం చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె లేదా లాకౌట్‌లో పాల్గొనడానికి ఇతరులను ప్రేరేపిం చినా, ప్రేరేపించే లేదా ఇతరత్రా చర్యల్లో పాల్గొనే వ్యక్తి ఎవరైనా శిక్షార్హులు. ఆరు నెలల వరకు పొడిగించబడే జైలు శిక్ష , లేదా వెయ్యి రూపాయల వరకు జరిమానా లేదా రెండిటినీ విధించవచ్చు. "అప్పీలు ట్రిబ్యునల్‌లో అప్పీలు పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో వారు సమ్మెను ప్రేరేపించినందున , సెక్షన్ 27 ప్రకారం అప్పీలుదారులు తమను తాము ప్రాసిక్యూషన్‌కు బాధ్యులుగా చేస్తారా అనేది ప్రశ్న.

సెక్షన్ 24 చెల్లుబాటు అయ్యే మరియు సమర్థమైన అప్పీల్ యొక్క పెండింగ్‌ను పరిశీలిస్తుందని వాదించబడింది , అయితే చట్టం ప్రకారం చెల్లుబాటు అయ్యే లేదా సమర్థమైన అప్పీల్ ఏదీ పెండింగ్‌లో లేనందున, అప్పీలుదారులు సెక్షన్ 27 ప్రకారం ఎటువంటి నేరం చేయలేద ని వాదించిరి . మేము ఈ వివాదాన్ని అంగీకరించలేము. సాదా మరియు సహజ నిర్మాణంపై సెక్షన్ 24 దాని దరఖాస్తు కోసం అప్పీల్ పెండింగ్‌లో ఉండాల్సిన అవసరం లేదు మరియు అది చెల్లుబాటు అయ్యే లేదా సమర్థమైనదని అర్హతను ప్రవేశపెట్టడాన్ని సమర్థించడానికి భాషలో ఏమీ లేదు. అప్పీల్ చెల్లుబాటు అయ్యేదా లేదా సమర్థమైనదా అనేది పూర్తిగా అప్పీల్ కోర్టుకు సంబంధించిన ప్రశ్న , దీని ముందు అప్పీల్ దాఖలు చేయబడి ఉంటుంది మరియు అప్పీల్ విన్న తర్వాత మాత్రమే ఈ నిర్ణయం సాధ్యమవుతుంది , అంతిమంగా అప్పీల్ అసమర్థమైనది గుర్తించబడినది. అప్పీల్ దాఖలు చేయకుండా పార్టీని నిరోధించడానికి ఏమీ లేదు. ఉదా , అది పరిమితి లో దాఖలు చేయబడలేదని నిషేధించినది లేదా అది ఆ కోర్టు ముందు దాఖలు చేయబడినప్పుడు మరియు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 100 ప్రకారం వాస్తవాన్ని కనుగొనడం ద్వారా నిర్ణయము చేయబడినప్పుడు . 'అటువంటి అప్పీల్ ఏ కారణంతోనైనా నిర్వహించలేనిదిగా పరిగణించబడుతుందనే వాస్తవం నుండి , కోర్టు ముందు ఎటువంటి అప్పీల్ పెండింగ్‌లో లేదని అనరాదు. భారతీయ పరిమితి చట్టంలోని ఆర్టికల్ 182(2) "అప్పీల్ ఉన్నప్పుడు" అప్పీల్ కోర్ట్ యొక్క తుది డిక్రీ లేదా ఆర్డర్ తేదీ నుండి అమలు చేయడానికి డిక్రీ లేదా ఆర్డర్ అమలు కోసం మూడు సంవత్సరాల పరిమితిని నిర్దేశిస్తుంది. ప్రివీ కౌన్సిల్ తరువాతి పదబంధాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి, అప్పీల్ కోర్టుకు కక్షదారుడు చేసే ఏదైనా దరఖాస్తు డిక్రీని కొట్టివేయుటకు లేదా సవరించడానికి లేదా దానికి అధీనంలో ఉన్న కోర్టు యొక్క ఉత్తర్వు "పైన పేర్కొన్న నిబంధన యొక్క అర్థంలో కనిపించినప్పటికీ సక్రమంగా లేదా అసమర్థంగా ఉన్నా, లేదా అమలు చేయడానికి దరఖాస్తు ద్వారా ప్రభావితమైన వ్యక్తులు కక్షదారులు కాకపోయినా అది మొత్తం డిక్రీ లేదా ఆర్డర్‌కు భంగం కలిగించలేదు. వారు అప్పీల్ యొక్క స్వభావముకు సంబంధించిన ఏదైనా అర్హతను పదాలలో చదవడానికి

నిరాకరించారు. నాగేంద్రనాథ్ డే మరియు ఇంకొకరు వర్సెస్ సురేష్ చంద్ర డే మరియు ఇతరులు. దానికి సంబంధించిన పార్టీలకు(1)]. మన ముందు లేవనెత్తిన వివాదాల ద్వారా పరిచయం చేయడానికి ఉద్దేశించిన ఏవైనా అర్హతగల పదాలను చొప్పించకుండా అప్పీల్ అనే పదాన్ని దాని సాదా మరియు సహజమైన అర్థంలో అర్థం చేసుకోవాలి. పదాన్ని అర్థం చేసుకోకపోవడానికి మరో కారణం. అప్పీలు" అప్పీలు చేసిన పద్ధతిలో మరియు ఈ నిబంధనను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా శాసనసభ ఈ నిబంధనను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా అప్పీలు పెండింగులో వుండగా , అది సమరవంతమైన అప్పీలా కాదా అని చూడకుండా, పారిశ్రామిక శాంతికి భంగం కలిగకూడదని భావించింది. అలా కాకపోతే పార్టీలు న్యాయస్థానాన్ని ప్రస్తావించకుండా అప్పీల్ యొక్క యోగ్యత గురించి నిర్ణయించుకునే హక్కును తీసుకొని, శాసనసభ యొక్క ఉద్దేశమును సులభంగా ఓడించవచ్చు. మరియు సెక్షన్ 27 విధించిన జరిమానా నుండి తప్పించుకోవడానికి అప్పీలుదారులకు ఎటువంటి సమర్థన లేదు , కార్మికులు సెక్షన్ 27 ని వారు నిజాయితీగా అసమర్థమని భావించి అప్పీల్‌కు వర్తించదని నమ్ముతారు. కాబట్టి అప్పీలుదారు కార్మికులను ప్రేరేపించుట సమర్థనీయం కాదు.

ఒక ప్రొసీడింగ్ పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో అప్పీల్ హక్కును పొందుట ఆ ప్రొసీడింగ్‌లకు సంబంధించిన పార్టీల హక్కులను ప్రభావితం చేయగలదా మరియు పెండింగ్‌లో ఉన్న ప్రొసీడింగ్‌లోని ఆర్డర్‌ను అప్పీలు చేయగలదా అను విషయము ఇక్కడ అనవసరము.

రెండవ వివాదం రాజ్యాంగములోని ఆర్టికల్ 19(I) (a) మరియు (c) మరియు ఆర్టికల్ 14 కింద అప్పీలుదారుల హక్కుల ఉల్లంఘనకు సంబంధించినది.

ఈ వివాదాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి , బొంబాయి పారిశ్రామిక సంబంధాల చట్టం , 1946లోని నిబంధనలను ప్రస్తావించడం అవసరం.

సెక్షన్ 3, సబ్-సెక్షన్ (32) "ఉద్యోగుల ప్రతినిధి"ని నిర్వచిస్తుంది అట్టి ప్రతినిధి సెక్షన్ 30 కింద ఉద్యోగుల ప్రతినిధిగా వ్యవహరించే హక్కు కలిగి వుండును మరియు "ప్రతినిధి సంఘం" అనేది చట్టంలోని ఉపవిభాగము 33 కింద ప్రస్తుతానికి ప్రతినిధి యూనియన్ గా నిర్వహించబడేను.

చట్టంలోని సెక్షన్ 12 కింద నియమించబడిన యూనియన్ల రిజిస్ట్రార్‌ను నిర్వహించుటకు ఆదేశిస్తుంది:

(ఎ) చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం అతను నమోదు చేసిన యూనియన్ల రిజిస్టర్, మరియు

(బి) ఆమోదించబడిన యూనియన్ల జాబితా.

సెక్షన్ 13 రిజిస్ట్రార్ ద్వారా యూనియన్ల నమోదుతో వ్యవహరిస్తుంది. మొదటి ఉప-విభాగం ద్వారా యూనియన్ ఒక స్థానిక ప్రాంతంలోని పరిశ్రమ కోసం "ప్రతినిధి సంఘం"గా నమోదు చేయబడుతుంది , అది దరఖాస్తు చేసిన తేదీకి ముందు వచ్చే మూడు నెలల వ్యవధిలో , తక్కువ సభ్యత్వం కలిగి ఉంటే 15 శాతం కంటే. ఏదైనా స్థానిక ప్రాంతంలోని ఏ పరిశ్రమలోనైనా మొత్తం ఉద్యోగుల సంఖ్య. ఒక యూనియన్ ఆ షరతును సంతృప్తి పరచకపోతే మరియు 15 శాతం కంటే తక్కువ సభ్యత్వాన్ని కలిగి ఉంటే , అది "అర్హత కలిగిన యూనియన్" గా నమోదు చేయబడుతుంది. పరిశ్రమకు సంబంధించి ఈ యూనియన్లలో ఏదీ నమోదు కాకపోతే, అప్పుడు యూనియన్ 15 శాతానికి తగ్గకుండా సభ్యత్వం కలిగి ఉంది. రిజిస్ట్రార్‌కు దరఖాస్తు చేయడం ద్వారా అటువంటి పరిశ్రమలో ఏదైనా సంస్థలో పని చేస్తున్న మొత్తం ఉద్యోగుల సంఖ్యను "ప్రాథమిక సంఘం"గా నమోదు చేసుకోవచ్చు. రాష్ట్రీయ మిల్ మజ్దూర్ సంఘ్ మొదటి కేటగిరీ కిందకు వస్తుందని మరియు అప్పీలుదారులు ఆఫీస్ బేరర్లుగా ఉన్న యూనియన్ అర్హత కలిగిన యూనియన్ అని రెండవ విభాగంలోకి వస్తుందని సాధారణ విషయం. ఈ రిజిస్ట్రేషన్ సెక్షన్ 15 కింద 393 SC ఇండియా/59 కలిగి ఉంటే , పొరపాటున, తప్పుగా సూచించడం లేదా మోసం ద్వారా పొందబడినట్లయితే లేదా దాని నమోదు కోసం సెక్షన్ 13 ప్రకారం అవసరమైన కనీస సభ్యత్వం కంటే తక్కువగా ఉంటే , అది రద్దు చేయబడుతుంది.

ఆర్టికల్ 19(I) (a) మరియు (c) మరియు ఆర్టికల్ 14 ప్రకారము వాక్ స్వాతంత్ర్యము భావ వ్యక్తీకరణ మరియు సంఘాలు లేదా యూనియన్‌లను ఏర్పాటు చేసుకునే హక్కు అప్పీలుదారులకు వున్నదని చట్టం ముందు సమానత్వ హక్కును కల్పిస్తుందని వాదించబడింది. చట్టాల సమాన రక్షణ చట్టం ద్వారా ఉల్లంఘించబడుతుంది, ఎందుకంటే ఇది 15 శాతం కంటే తక్కువ కాకుండా ఎక్కువ శాతం సభ్యత్వాన్ని కలిగి ఉన్న కృత్రిమ పరీక్షపై ట్రేడ్ యూనియన్‌కు ప్రాధాన్యత ఇస్తుంది. ఈ వివాదంలో మనకు చాలా తక్కువ ప్రయోజనం కనిపిస్తుంది. టెక్స్‌టైల్ కార్మికుల వాక్ స్వాతంత్ర్యం మరియు భావవ్యక్తీకరణపై లేదా సంఘాలు లేదా యూనియన్‌లను ఏర్పాటు చేసుకునే వారి హక్కుపై చట్టం ఎటువంటి పరిమితిని విధించలేదని స్పష్టంగా ఉంది, అయితే కార్మికులు ఇప్పటికే మూడు సంఘాలను ఏర్పాటు చేసుకున్నార న్న విషయాన్ని వారు కాదనలేదు. బొంబాయిలో 65 శాతం మంది కార్మికుల సంఖ్య తగ్గుతుంది. ఏ ట్రేడ్ యూనియన్‌కు చెందని అసంఘటిత కార్మికులు. యూనియన్‌ను "ప్రతినిధి సంఘం"గా పిలవడానికి వీలుగా 15 శాతం సభ్యత్వానికి కనీస అర్హతను చట్టం నిర్దేశిస్తుంది , తద్వారా యజమానులతో వారి సంబంధాలలో మొత్తం కార్మికుల ప్రయోజనాలను సూచిస్తుంది. 15 శాతం కంటే తక్కువ శాతం సభ్యులు వుండకుండదనే పరీక్ష పూర్తిగా సహేతుకమైనది తర్వాత. టెక్స్ టైల్ కార్మికులు కనీస శాతాన్ని ఆదేశించనప్పుడు లేదా వారి సభ్యత్వం నిర్దేశిత శాతం కంటే తక్కువగా ఉన్నప్పుడు వారి తరపున వివాదంలో జోక్యం చేసుకోవడానికి అప్పీలుదారుల వంటి ఏ ఇతర యూనియన్‌ను

అనుమతించకపోవటం పూర్తిగా సహేతుకమైనది. కార్మికులందరి ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించేలా రాష్ట్రీయ మిల్ మజ్దూర్ సంఘ్ కంటే ఆ శాతాన్ని లేదా అంతకంటే ఎక్కువ శాతాన్ని నమోదు చేయడానికి మరియు ప్రాధాన్యతను క్లెయిమ్ చేయడానికి అప్పీలుదారులకు ఇది ఖచ్చితంగా అందుబాటులో ఉంటుంది. వాక్ స్వాతంత్ర్యం మరియు భావప్రకటనా హక్కు అప్పీలుదారులకు నిరాకరించబడలేదు లేదా వారు సంఘాలు లేదా సంఘాలను ఏర్పాటు చేయకుండా నిషేధించబడలేదు. ఈ చట్టం టెక్స్‌టైల్ కార్మికుల ఏట్ల ఎటువంటి వివక్షను చూపదు , అయితే ఒక యూనియన్ కలిగి ఉన్న సభ్యత్వంలో కొంత శాతం ఇతరులను మినహాయించి కార్మికులను ఒక తరగతిగా సూచించడానికి అనుమతించబడే ప్రభావానికి సహేతుకమైన వర్గీకరణను నిర్దేశిస్తుంది , అయితే ఇది ఇలా ఉంది. ఇతర యూనియన్‌లు లేదా ఇతర కార్మికులు తాజా యూనియన్‌ను ఏర్పరచుకోకుండా మరియు ఎక్కువ శాతం–వయస్సును నమోదు చేయకుండా నిరోధించడానికి ఏమీ లేదు , తద్వారా ప్రాతినిధ్యం యొక్క ఏకైక హక్కును పొందడం. అప్పీలుదారులు తమ ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘిస్తున్నట్లు చట్టం యొక్క చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తారు మరియు అయినప్పటికీ వారు అదే చట్టంలోని నిబంధనలపై తమ వివక్ష కేసును ఆధారం చేసుకున్నారు. ఈ స్థానం కారణం లేదా సూత్రానికి అనుగుణంగా లేదు. అందువల్ల, అప్పీలుదారులు దిగువ కోర్టుల ఆదేశాలతో జోక్యం చేసుకునేందుకు ఎటువంటి కేసు లేకుండా చేశారని మేము భావిస్తున్నాము. మేము నేరారోపణలు మరియు శిక్షలను సమర్థిస్తాము మరియు అప్పీల్‌ను కొట్టివేసితిమి.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.

అప్పీలుదారు ఏజెంట్: రజీందర్ నారాయణ్. ప్రతివాదికి ఏజెంట్: GH రాజాధ్యక్ష.